

Mäntyharjun kalastusalue

- tietoa kaloista, kestävästä kalastuksesta, pyydysten merkinnästä ja lupamyynnistä



Kestävän kalastuksen ja luontomatkailun

kehittämishanke 2011-14

Mikkeli 2014



Tekijä: Teemu Hentinen & Joonas Rajala

Kuvat ja aineistot:

- Kuvat Etelä-Savon ELY-keskus
- Aineistona käytetty hankkeen rahoittamia ja toteuttamia tutkimuksia ja selvityksiä.
- Tausta-aineistona Jyväskylän yliopiston ja Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tutkijoiden mm. Timo J Marjomäen, Jukka Syrjäsen, Pentti Valkeajärven, Pekka Hyvärisen, Tapio Keskisen ja Jorma Pirosen aineistoja.



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

Vipuvoimaa
EU:lta
2007–2013



ETELÄ-SAVON
MAAKUNTALIITTO



Euroopan unioni
Euroopan aluekehitysrahasto
Euroopan sosiaalirahasto

Tavoitteena vetovoimaiset kalakannat

Tarkoituksena on kertoa Mäntyharjun kalastusalueen kalastuksen järjestämisen tavoitteista, kalastuksesta ja siihen tarvittavista kalastusluvista. Uhanalainen järvitaimenkanta, monipuoliset petokalakannat ja lisääntynyt virkistyskalastus sekä kesäasukkaiden kasvanut määrä on luonut kysyntää yhtenäisille kalastuslupa-alueille ja yhteisille pelisäännöille.

Kalastusalueet, osakaskunnat ja viehelupa-alueet palauttavat kalastuslupatuloja sekä kalastajien maksamia valtion viehekortti- ja kalastushoitomaksutuloja takaisin vesistöön istuttamalla vuosittain kalanpoikasia. Järvilohen ja -taimenen vaelluspoikasia istutetaan vuosittain Mäntyharjun kalastusalueelle noin 11 000 kpl ja kuhan ja siian 1- kesäisiä poikasia noin 60 000 kpl. Lisäksi erittäin uhanalaisen järvitaimenen luonnonkantoja tuetaan istuttamalla virta-alueille mäti- ja pienpoikasistukkaita 13 000 kpl vuosittain.

Järvilohen ja -taimenen alamitta on 60 cm, tarkoittaen että alle 2,5 kg lohikalat ovat alamittaisia ja lain mukaan aina vapautettavia kaloja. Saaliskalojen kokoa nostamalla ja istutuksia kehittämällä lisätään kalakantoja sekä istutusten tuottoa. Lajien luontaisen lisääntymisen turvaamiseksi ja poikasten kasvun turvaamiseksi pyyntikokoon on tehtävä kalastuksen säätelypäättöksiä. Kalastuksen säätelystä päättävät Mäntyharjun kalastusalueen osakaskunnat. Tämän lisäksi jokainen kalastaja voi omilla valinnoilla edistää kalakantojen kehittymistä !

Tervetuloa kokemaan kalastuselämyksiä ja nauttiman upeista vesistöistä!

Kalastuksen järjestämisen tavoitteet

- 1) Tasa-arvoista kalastuksen edistämistä kalastusmuotoon katsomatta !
- 2) Säännöllisillä istutuksilla kalastettavia kalakantoja ja kestäväällä kalastuksella kohti lajien luontaista lisääntymistä.
- 3) **Kalasta vain sen verran mitä perheesi syö!** Kalasta luontaisesti lisääntyviä muikku-, ahven-, hauki-, made-, ja särkikalakantoja, ne ovat terveellistä lähiruokaa parhaimmillaan.
- 4) Kalasta haukea ja kuhaa käyttäen 60 - 65 mm verkkoja, silloin kalastat jo kerran lisääntyneitä kaloja, painoltaan vähintään 1,2 kg. Mateen ja planktonsiian kalastuksessa 55 mm verkko pyytää yli 900 g painoisia kaloja. Pinta- ja välivesipyyntissä käytä joko muikkuverkkoja tai vähintään 80 mm verkkoja. Pohjaverkkopyynti keväällä, kesällä tai talvella ei aiheuta merkittävää kuolleisuutta järvitaimenelle, ja -lohelle, silloin voi käyttää pienempiä verkkoharvuuksia muiden lajien kalastuksessa.
- 5) Huolehdi, että kalastat **yhteisen tavoitteen mukaisesti** istutettuja lajeja (kuha, siika, järvitaimen, järvilohi,). Vältä istutusvuoden ja alamittaisten kalojen kalastusta tiedostamalla vuosittain tehtävien **istutusten ajankohta** ja poikasten liikkuminen eri syvyysvyöhykkeillä tai rantavesissä heti istutuksen jälkeen. Vaelluskalat kasvavat tehokkaasti toisesta järvivuodesta alkaen saavuttaen nopeasti 3 – 5 kg painon.
- 6) Viehekalastuksessa suhteuta vieheiden määrä omiin taitoihin ettei alamittaisia kaloja vioitu tai kuole kalastuksesi vuoksi. Vähennä koukkujen määrä kolmeen vieheissä ja täkyrakseissa.

Yhteiset kala- ja rapukannat

- 1) Kalat eivät noudata osakaskuntien rajoja vaan liikkuvat useiden kymmenien kilometrien matkoja, lisääntymisen osalta jopa satoja kilometrejä.
- 2) Järvitaimenen, järvilohen ja osin kuhan **kalastus perustuu istutettuihin kantoihin**. Istutettuja kantoja saadaan vain lupamyynnin avulla, jolloin kalastajien lupamaksut palautuvat vesistöön kalanpoikasina.
- 3) Peto- ja vaelluskalakantamme ovat taantuneet mm. kalastusvälineiden pyyntitehokkuuden kasvaessa, liian alhaisen kalojen pyyntikoon ja lisääntymisalueiden heikkenemisen takia. Pyyntivälineet ovat yhä tehokkaampia, mutta samalla kalastajien määrä laskee. Nuoria kiinnostaa verkkokalastusta enemmän viehekalastus, minkä merkitys tulevaisuudessa korostuu.
- 4) Rapujen istuttaminen on aina luvanvaraista toimintaa ja rapujen istuttamisessa käytetään tautivapaita poikasia. **Ravun siirtäminen tai istuttaminen vesistöistä toiseen on kiellettyä.**
- 5) Rapurutto voi siirtyä piilevänä siirrettävien yksilöiden mukana. Tällöin istutusvesistön rapukanta infektoituu ja vasta kannan voimistuessa tai muun stressitekijän vaikutuksesta kuolleisuus lisääntyy. Piilevän ruttoinfektion vesistöissä rapukannan elvyttäminen on useita vuosia pysähdyksissä tai pahimmillaan jopa vuosikymmeniä.

Kestävällä kalastuksella parempia saaliita ja kohti luontaista lisääntymistä

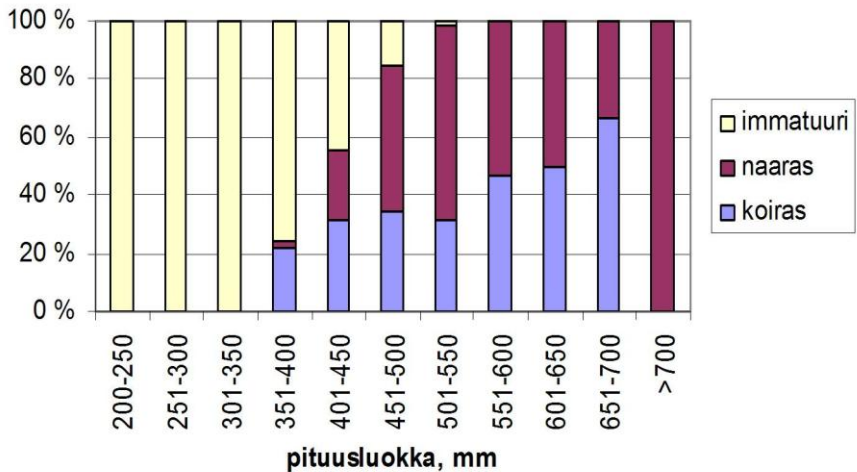


Hyvät kuhakannat lisäävät kalataloudellista vetovoimaa.

Kuhan kestävä kalastus.

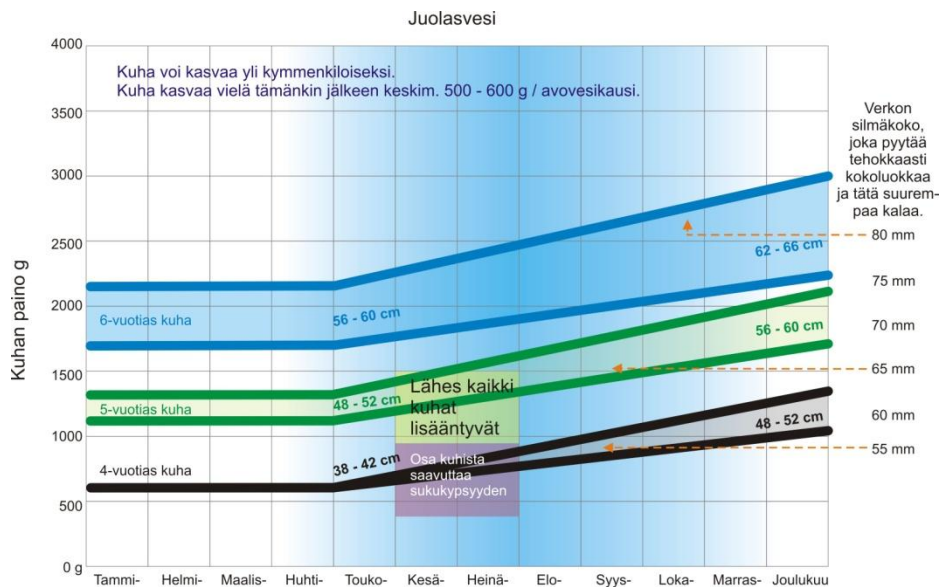
Kuhakannat ovat Etelä-Savossa vahvistuneet viime vuosikymmeninä vahvoiksi istutusten ja paikoin luontaisen lisääntymisen johdosta. Kuhan kalastuksessa olisi hyvä jos päästäisiin tilanteeseen jossa istutuksia ei tarvitsisi vuosittain tehdä, vaan luontainen lisääntyminen riittäisi hyvän kalastettavan kuhakannan ylläpitämiseksi.

Kuha saavuttaa 40 cm pituuden Etelä-Savossa viimeistään viidentenä kasvuvuotena. Tuolloin vasta pieni osa kuhista on sukukypsiä. Kuha saavuttaa sukukypsyyden viimeistään 50 - 55 cm pituisena ja noin 1,2 kg painoisena. ***Luontaisen lisääntymisen turvaamiseksi kuhan kalastuksessa tulisi käyttää vähintään 60 mm verkkoharvuutta ja 50 cm alamittarajaa.***

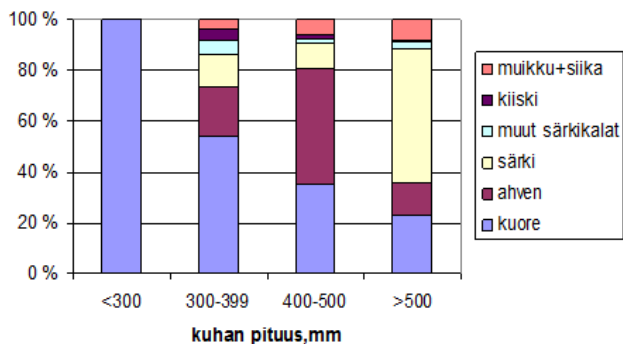


Kuhan sukukypsyysskoko eri kokoluokissa. Yli 50 cm pituiset kalat ovat jo varmuudella sukukypsiä (aineisto Tapio Keskinen)

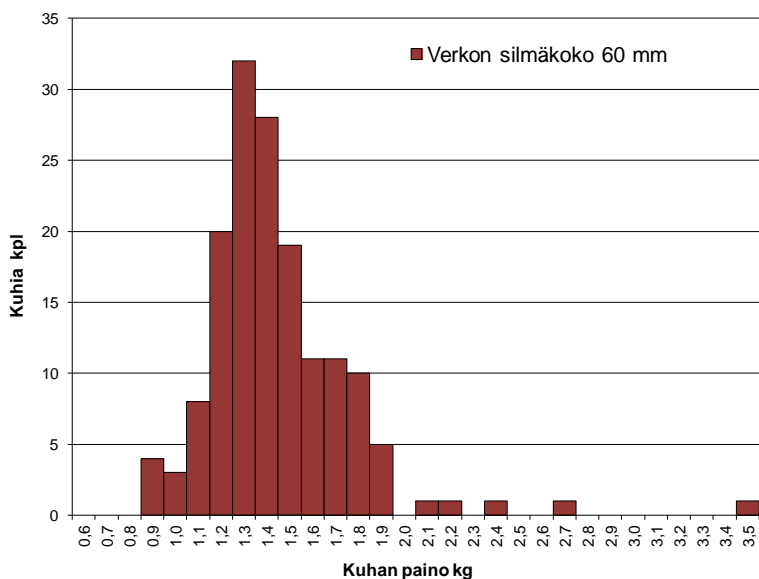
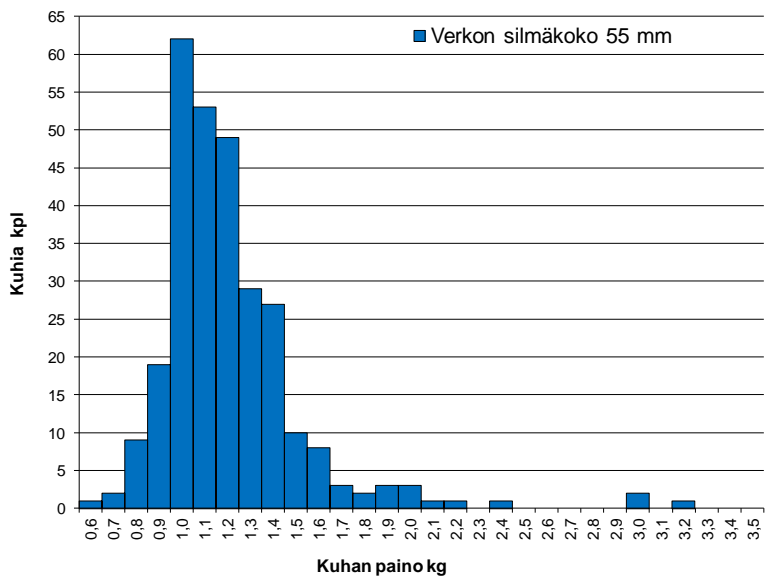
Kuhalla on hyvä lisääntymispotentiaali. Sukukypsä 1 kg painoinen kuhanaaras voi tuottaa 200 000 mätimunaa ja 5 kg kuha jopa 1 000 000 mätimunaa.



Kuhan kasvu Juolasvedessä suomaineistojen perusteella, sekä sopivat verkon solmuharvuudet tietynkokoiselle kalalle. Juolasvedessä kuha kasvaa petokalaksi päästyään noin 400–600 grammaa yhden avovesikauden aikana.



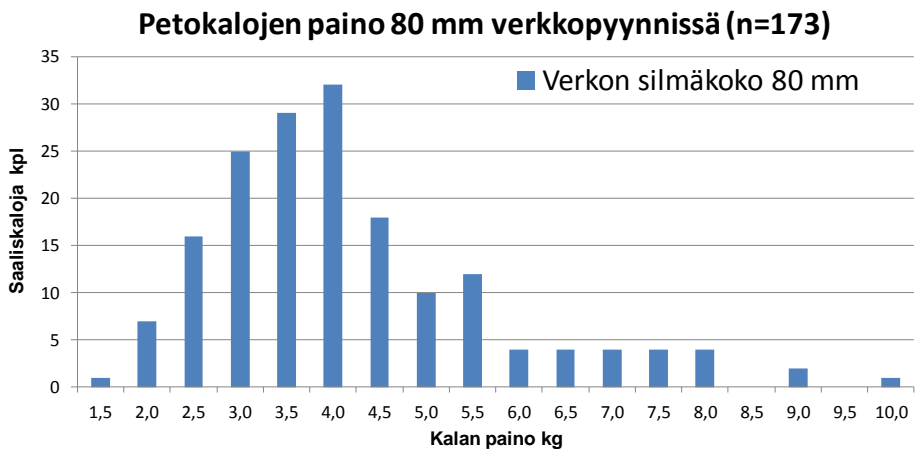
Kuhan ravinnonkäyttöä on tutkittu 24 järvessä Keski-Suomessa. Pienet kuhat käyttävät kuoretta ravintonaan ja kuhien kasvaessa pääasiallisia ravintokaloja ovat ahven ja särki. Hyvä kuhakanta rajoittaakin särkikalakantojen kasvua (aineisto Tapio Keskinen).



Kuhan kalastuksessa tulisi käyttää 60 – 65 mm verkkoja, jolloin kalastettaisiin jo kerran lisääntyneitä kuhia (1,2 – 1,5 kg). Kuhan kalastuksessa 55 mm verkko pyytää 800 g tai suurempia kuhia, joista suurin osa ei ole vielä lisääntynyt.

Järvitaimenen ja –lohen kestävä kalastus.

Järvitaimen on erittäin uhanalainen laji, jonka luontainen lisääntyminen on vähäistä, eikä kestä nykyistä kalastuspainetta. Suurin osa luontaisista lisääntymisalueista on tuhoutunut patorakentamisen, jokien perkaamisen ja vedenlaadun heikkenemisen johdosta. Lisäksi ylikalastus järvi- ja jokialueilla verottaa taimenkantoja niin paljon, että vain harva kala saavuttaa sukukypsyyden.



Solmuväliiltään 80 mm verkko pyytää yli 2,5 kg petokaloja, alamitan (60 cm) täyttäviä järvilohia ja –taimenia.

Järvitaimen. Mäntyharjun kalastusalueelle istutetaan rasvaeväleikattuja järvitaimenen poikasia kalastusta varten noin 10 000 kpl vuodessa. Istutetuilta poikasilta on kalanviljelylaitoksella poistettu taimenen selkävän takana oleva rasvaevä, näin kalastaja tunnistaa istutetun ja saaliiksi tarkoitetun rasvaevättömän taimenen luonnontaimenesta.

Järvitaimenen kalastuksessa pinta- ja välivesipyyntissä sekä

syyspyynnissä pohjaverkoilla tulisi käyttää vähintään 80 mm verkkoja, koska alamitta on 60 cm vuodesta 2014 alkaen. Rasvaevälliset taimenet tulee vapauttaa, jotta uhanalainen laji voidaan säilyttää Vuoksen lajistossa ja viljelykalana istutuksia varten.



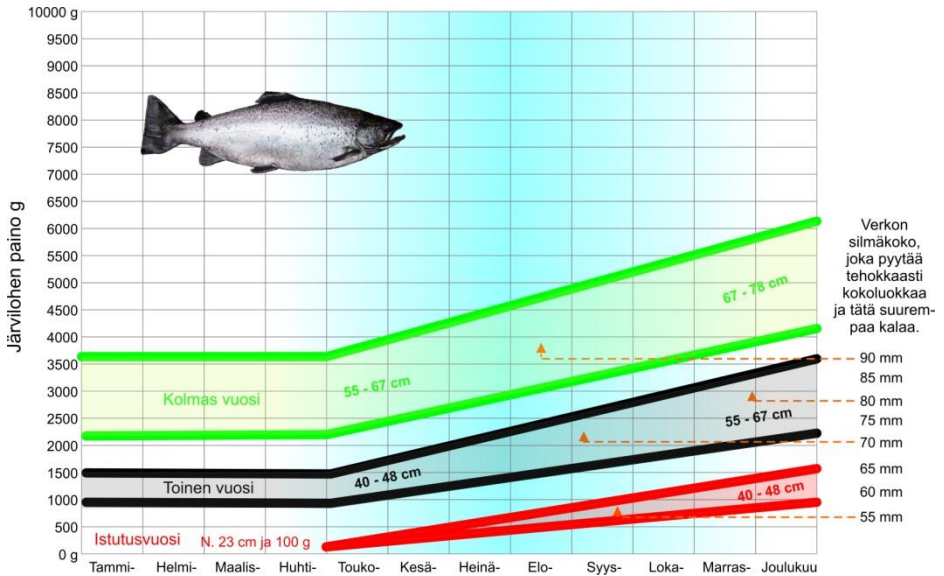
Uhanalaisen järvitaimenen erottaa selkäevän ja pyrstön välillä olevasta pienestä rasvaevästä. Kuvassa on eväleikattu ja kalastusta varten istutettu 5,3 kg (75 cm) järvitaimen. Taimenkantojen elvyttäminen vaatii reittikohtaisia kalastuksen säätelypäätöksiä ja muutosta valikoivaan kalastukseen.



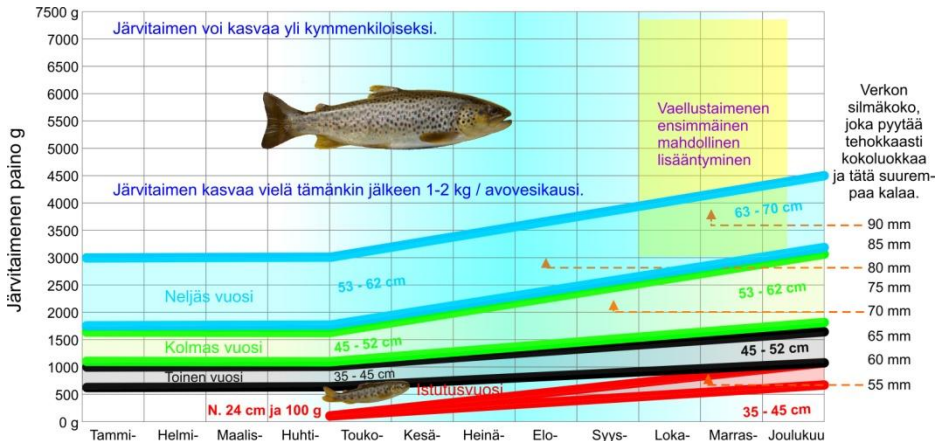
Kissakosken voimalaitoksen ohittava luonnonmukainen kalatie mahdollistaa mm. vaelluskalojen liikkumisen voimalaitoksen ohi.

Järvilohi ei ole esiintynyt Mäntyharjunreitillä luontaisena lajina koskaan. Järvilohia istutetaan vuosittain joitain tuhansia kalastusta varten. Kalastus on täysin riippuvainen istutuksista, jotka tulisi tehdä rasvaeväleikattuna. Tällöin kalastajien on helppo tunnistaa saaliiksi tarkoitetut järvilohet rasvaevällisistä uhanalaisista järvitaimenista. Järvilohen ja -järvitaimenen erottaminen on toisistaan on usein vaikeaa. *Järvilohen kalastuksessa pinta- ja välivesipyynnissä sekä syyspyynnissä pohjaverkoilla tulisi käyttää vähintään 80 mm verkkoja, koska alamitta on 60 cm vuodesta 2014 alkaen.*

Vaelluskalojen kasvunopeus huimaa !



Juolasvedessä järvilohi kasvaa hieman hitaammin kuin Puulalla. Keväällä istutettu järvilohi poikanen painaa 100 g, 6 kk päästä 1 – 1,5 kg ja 1,5 vuoden päästä syksyllä jo 2 – 3,5 kg. Puulalla järvilohi painaa 1,5 vuoden päästä syksyllä jo 4 - 5 kg.

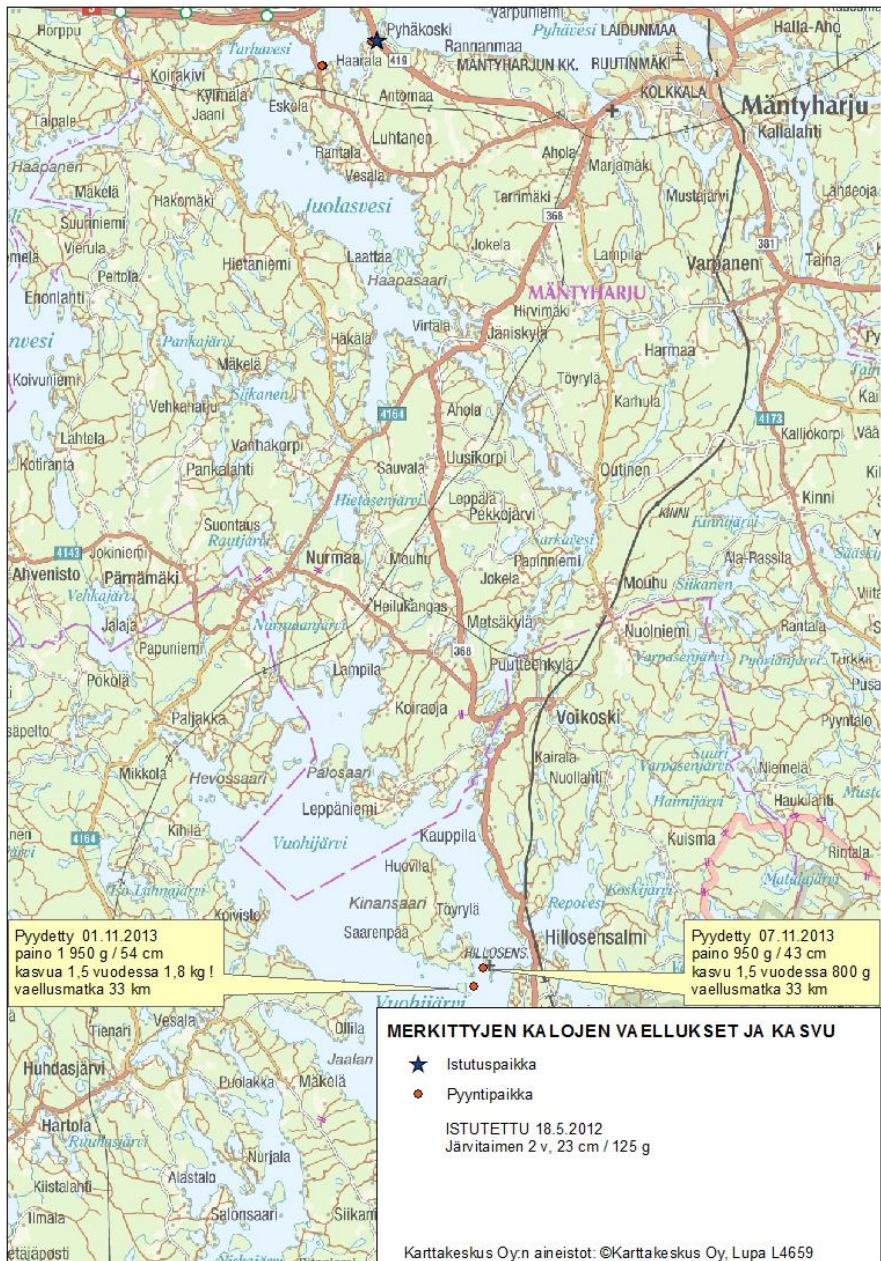


Järvitaimen tarvitsee vuoden enemmän kasvuaikaa saavuttaakseen nykyisen alimitan (60 cm) verrattuna järvilohi, taimen kasvaa 1 – 1,5 kg vuodessa. Yksilöittäin välillä on suurta kasvuvaihtelua.

Vaelluskalat, järvilohi ja järvitaimen ovat nimensä veroisia



Lohikalojen elinalue on kymmeniä tai jopa satoja kilometrejä, istutuspaikkojen valinta, ajankohta ja istutusmenetelmien kehittäminen on tärkeää istutusten tuottavuuden lisäämiseksi.



Lohikalojen elinalue on kymmeniä tai jopa satoja kilometrejä, istutuspaikkojen valinta, ajankohta ja istutusmenetelmien kehittäminen on tärkeää istutusten tuottavuuden lisäämiseksi.

Hyvät istutusmenetelmät käytäntöön

Istutusmenetelmistä. Istuttaminen on ollut pitkään keskeinen kalaveden hoitotoimi, jolla on turvattu kalastus. Istutusten tuottoa ei voi osakaskuntakohtaisesti seurata, koska kalat liikkuvat laajalla alueella. Usein istutusten tuotto saaliina on vähemmän kuin istutuskalojen paino, silloin on tärkeää tiedostaa virheet ja oppia niistä.

Kuhan ja planktonsiian istutuksissa käytetään kesän vanhoja poikasia, jotka istutetaan syksyllä. Kuhan istuttaminen on suositeltavaa tummavetisiin ja syviin järviin, jossa on kuoretta, ahventa ja särkeä ravinnoksi. Siika soveltuu hyvin monenlaisiin vesistöihin.

Järvitaimenen ja -lohen istuttamiseen soveltuu kirkasvetiset, syvät ja hyvät muikkuvesistöt. Järvilohen ja -taimenen istutuksissa käytetään yleisesti 2 vuoden ikäisiä poikasia (70 – 170 g & 18 – 25 cm), jotka vapautetaan vesistöön touko-kesäkuussa. Istutuksen tulosta heikentää poikasten korkea vaellusvietti alavesille ja mm. petokalojen aiheuttama kuolleisuus. Siksi istutukset on hyvä tehdä yhteistyössä muiden istuttajien kanssa ylavesille. Nuorempia poikasia ei tule istuttaa järveen heikon menestymisen vuoksi. Istuttamisessa tulisi suosia jokikohteita, jotta järvivaelluksen tehneiden taimenten määrää saataisiin nostettua lisääntymisalueilla. Jokeen istutetut poikaset levittäytyvät järviolueille yhtä tehokkaasti kuin järvi-istukkaat, mutta leimautuvat lisääntymisalueille ja palaavat sukukypsänä lisääntymään.

Miten vähentää poikasten vaelluksia ja alkukuolleisuutta?

Suurempien poikasten vaellusvietti on vähäisempi kuin 2 vuotiaiden. Joskus kannattaa poikaset hankkia suurempana, vaikka samalla rahalla olisi saanut suuremman määrän pienempiä poikasia. Järvilohen ja -taimenen 3-vuotiaat poikaset (400 – 500 g / 28 – 35 cm) maksavat noin 6 euroa kpl, mutta niiden istuttamista kannattaa harkita jos saaliit jäävät vähäiseksi. Hauen saalistus on todettu tutkimuksissa merkittäväksi, erityisesti 20 – 30 cm poikaset jäävät helposti saaliiksi, kun taas 30 – 40 cm poikasten kuolleisuus on jo alhainen. Useilla alueilla on siirrytty käyttämään 3-vuotiaita tai istutetaan 2-vuotiaita suuremmaksi kasvatettuja poikasia (200 g / ~28 cm) alkukesällä vaellusten vähentämiseksi ja paremman selviytymisen vuoksi.

Istutuksissa voidaan kokeilla myös järvilohien ”**viivästettyä**” istutusta. Poikaset siirretään kasvatuskassiin toukokuussa ja niitä ruokitaan kunnes veden lämpötila nousee 12 °C:een, tällöin poikasten vaellusvietti heikkenee ja poikasille on tarjolla runsaasti ravintoa. Taimenen (2 v) siirtäminen ja istuttaminen kesäkuussa suoraan kalanviljelylaitokselta jo lämmentyneeseen veteen on myös yksi vaihtoehto, mikäli kalankasvattajilla on tuotantotilaa säilyttää poikasia pitempään. Järvilohia ei voi siirtää enää lämpöisen veden aikana.

Poikasten hintoja ja istutustiheyksiä. Siika 10-20 kpl/ha, kuha 10-50 kpl/ha, järvitaimen ja -lohi yhteensä 1-5 kpl/ha. Järvitaimen, -lohi 2 vuotias (120 g / 22 cm) 1,9 - 2,6 euroa kpl, järvitaimen ja -lohi 3 kesäinen 3-4 euroa kpl, järvitaimen ja -lohi 3 vuotias 5,5 - 7 euroa kpl, kuha ja siika 1 kesäinen 0,2 – 0,25 euroa kpl

Viehekalastus Mäntyharjun kalastusalueella

- **Mäntyharjun kalastusalueella** toimii osakaskuntien yhteinen viehekalastusalue. Lupa-aluekartta löytyy www.mantynharju.fi → matkailu → kalastus.
- Viehekalastusalueet ovat useiden osakaskuntien muodostamia yhteislupa-alueita, jotka helpottavat vapaa-ajan kalastajien viehelupien saantia ja kalalle pääsyä.

Verkkokalastus Mäntyharjun kalastusalueella

Osakaskunnat myyvät verkkolupia osakkaille, kyläläisille ja tapauskohtaisesti ulkopuolisille. Osakaskuntakohtaiset yhteystietoja voi tiedustella Etelä-Savon kalatalouskeskus tai Mäntyharjun kalastusalue, yhteystiedot www.ahven.net ja www.muikkusuomi.fi

Koskikalastusmahdollisuudet

- Miekankosken koskikalastuskohde
- Pyhäkosken koskikalastuskohde
- Kaivannonkosken koskikalastuskohde
- Lisätiedot
 - www.ahven.net → Mäntyharjun kalastusalue
 - www.muikkusuomi.fi → Mäntyharjun kalastusalue

Pyydysten merkintä

KALASTUSLAKI, KALASTUSASETUS, VESILAKI

Verkkojen ja muiden seisovien pyydysten merkitseminen

(Kalastuslaki 33 §)

Kiinteät ja seisovat pyydykset on merkittävä niin, että ne ovat selvästi vesiliikenteen havaittavissa. **Pyydyksiin tulee aina merkitä pyydysten asettajan nimi ja yhteystiedot.** Pyydyksissä tulee lisäksi olla kalastusoikeuden osoittava merkki (muovinen ns. verkkomerkki). Pyydysten näkyvyyttä osoittavana selvänä merkinä hyväksytään vähintään 1,2 m vedenpinnasta nousevaan salkoon kiinnitetty neliönmuotoinen vähintään 20 senttimetriä korkea ja leveä lippu. Pintaan tai pinnan läheisyyteen (pinnasta 0 - 1,5 m) ulottuvan pyydyksen molempien päiden merkkisalot on kuitenkin varustettava kahdella päällekkäisellä 20 X 20 cm:n merkkilipulla. Merkkilippujen lisäksi on pyydyksen suunta ilmoitettava käyttämällä yhtä tai useampia selvästi erottuvia merkkikohoja, mehukannuja tms.

Pydykset ja merkkiliput on poistettava kalastuksen

päätyttyä. (Kalastusasetus 21 §)

Kalastuksen päätyttyä on pyydykset, sekä niihin kuuluvat merkit ja muut kalastukseen käytetyt tarvikkeet viipymättä poistettava vedestä. Määräys koskee myös talvikalastuksessa käytettävää 16 §:ssä tarkoitettua merkkiä.

Kalastuspaikan varaaminen on erikseen kielletty

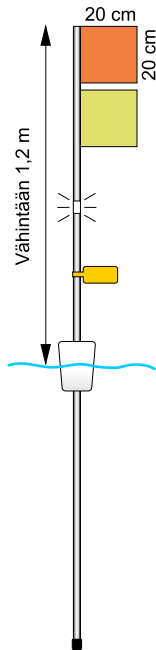
Talviverkkojen merkinnästä.

Jäältä kalastettaessa pyydys ja halkaisijaltaan yli 40 cm avannot on merkittävä 1,2 m korkealla merkkisalolla, joka ei saa olla valkoinen. Merkkisalko tulee varustaa vähintään 2 cm heijastimella.

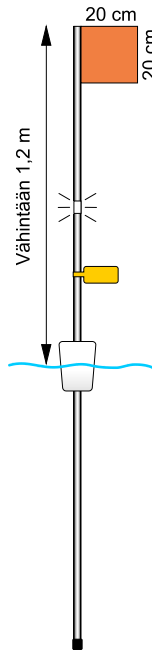
Pydydysten merkintä vesiliikennealueella

Vesiliikenteen käyttämiä alueita ovat muun muassa väylät, mutta myös muut runsaasti liikennöidyt alueet.

Vesiliikennealueella pintaverkko
(0 - 1,5 m pinnasta)



Vesiliikennealueella
pohjaverkko tai välivesipyydyks



Käytä samanlaisia lippumerkkejä
verkon molemmissa päissä

Pydyksen merkintä muilla vesialueilla

Merkki voi olla koho, joka ulottuu vähintään 15 cm pinnan yläpuolelle tai 40 cm pinnan yläpuolelle ulottuva lippusalko. Lippu voi olla muodoltaan neliö tai kolmio, lyhyimmän sivun pituus on vähintään 15 cm. Rapumerralle riittää 5 cm pinnan yläpuolelle ulottuva koho.

Yleisiä ohjeita kalastajalle

- 1) **Veneväylällä kalastaminen on kielletty seisovilla pyydyksillä**
Vesilaki kieltää asettamasta väylään väylän käyttämistä vaikeuttavaa estettä. Kiinteitä ja seisovia pyydyksiä ei saa asettaa väyläalueelle. Avoimilla vesialueilla niitä ei myöskään tulisi asettaa 50 m lähemmäksi väyläaluetta. Kalastusta muilla kuin kiinteillä ja seisovilla pyydyksillä ei väyläalueella ole kielletty. Kalastus ei saa kuitenkaan estää minkään aluksen navigointia väylällä.

- 2) **Älä aiheuta häiriötä. (Kalastuslaki 39 §)**

Kalastusta harjoitettaessa on vältettävä kaikkea sellaista, joka voi aiheuttaa rannan omistajalle tai haltijalle tarpeettomasti haittaa tai häiriötä. Onkimista, pilkkimistä ja viehekalastusta ei saa ilman erityistä oikeutta harjoittaa viittäkymmentä (50) metriä lähempänä selvällä merkillä varustettua, pyynnissä olevaa kiinteää- tai verkkopyydyistä eikä niin lähellä toisen asuttua rantaa, laituria, uimarantaa, jäätietä tai muuta niihin verrattavaa aluetta, että siitä aiheutuisi edellä tarkoitettu seuraus.

- 3) **Määrättyjä alamittoja pienemmät kalat on palautettava veteen elävänä tai kuolleena**

1.4.2012 voimaan astuvan Kalastuslain 36 § määrää, että lakisääteistä vähimmäismittaa pienempi kala on välittömästi laskettava veteen, elävänä tai kuolleena.

Osakaskuntien yhdistämiseen rahoitusta ja työpanosta hankkeilla

Etelä-Savossa osakaskuntien keskimääräinen koko on 250 ha, kun esim. metsästysseurojen keskimääräinen koko on 5 000 ha. Osakaskuntien osakkaista kalastaa nykyisin alle 10 % ja kalastuksen merkitys on vähentynyt. Osakaskunnan päätöksentekoon osallistuu alle 5 % osakkaista. Pienten ja keskikokoisten osakaskuntien toiminta on usein vähäistä ja hallinnointiin ei riitä aktiivisia osakkaita. Pienillä, alle 1 000 ha osakaskunnilla ei ole taloudellisia resursseja toiminnan järjestämiseen nykyajan tarpeiden mukaisesti.

Vesialueen omistajat ovat kokeneet osakaskuntien yhdistämisen tarpeelliseksi, mutta se on liian kallista osakaskunnille ja useiden osakaskuntien yhdistäminen kerralla on työmäärän suhteen liian vaativaa talkootyönä tehtäväksi.

Osakaskuntien tulot muodostuvat kalastus- ja ravustuslupien myynnistä sekä valtion maksamista yleiskalastuskorvauksista, omistaja- ja viehekorttikorvauksista. Osakaskunnan taloudellinen tilanne on pinta-ala riippuvainen, käytännössä 1 vesihehtaaria kohden osakaskunnalla on tuloja 0 – 3 euroa.

Etelä-Savon ELY-keskus yhdessä yhteistyötahojen kanssa on käynnistämässä hanketta vuosille 2015-18, jossa osakaskuntien yhdistämistä tuetaan rahallisesti ja työpanoksella. Ota yhteyttä ELY-keskus, kalatalousasiantuntija Seppo Reponen tai kalastusbiologi Teemu Hentinen, mikäli alueellasi on tarpeita yhdistää osakaskuntia.

Tiedotus, lupamyynti ja palvelut

- Mäntyharjun kalastusalueella ei ole omia internet –sivuja, lisätiedot www.mantynharju.fi tai www.muikkusuomi.fi tai www.ahven.net
 - ❖ Tietoa lupamyynnistä ja kalastuksesta
- Majoitusta ja kyläpalvelut
 - ❖ Järvi-suomen kylät ry, www.jasky.net → kyläkohtaiset internet-sivut ja palvelut
- Kalatalouden neuvontaa ja kalaviranomainen
 - ❖ Etelä-Savon kalatalouskeskus
 - ❖ Etelä-Savon ELY-keskus, kalatalousyksikkö
- Kalastuksen valvontaa kalastusalueilla
 - ❖ Kalastusalueen ja osakaskuntien valtuuttamat valvojat
 - ❖ Metsähallituksen erävalvojat ja poliisi



EU:n osarahoitteinen kestävän kalastuksen ja luontomatkailun kehittämishanke on rahoittanut julkaisun.



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



ETELÄ-SAVON
MAAKUNTALIITTO

Vipuvoimaa
EU:lta
2007–2013



Euroopan unioni
Euroopan aluekehitysrahasto
Euroopan sosiaalirahasto